

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szájkosár.

Pécs, 1898. január 29.

Bánffy parlamentje már életének második évében abban a végelgyengülésben szenved, a melybe a képviselőház különben csak az ötödik ülésének vége felé szokott beleesni. Üres padok előtt, unottan folyik az ország költségvetésének tárgyalása, mintha az az ötszázmillió kiadás nem lenne nagyobb jelentőségű az országra nézve, mint a kutyabagosi vicinális vasut megszavazása.

A mi országgyűlési többségünknek csakugyan mindegy akármilyen is a napirenden. Költségvetés vagy vicinális, kiegyezés vagy határkikérikítés, egyre megy, kritizálnia ugysem szabad, megszavaznia úgy is muszáj: mit érdeklődnek hát a tárgyalás iránt. Megunta a komédiát az ellenzék is, minek mentse meg ő komoly vitával azt a hazug látszatot, mintha a törvényhozás nálunk csakugyan parlamenti működés eredménye volna?

Két nap alatt végeztek a költségvetés általános tárgyalásával, a részletes tárgyalásnál pedig minden ülésben végeznek egy-két tárcával: kell-e ennél gyöngyebb parlamenti állapot? De Szilágyi nem olyan fából van faragva, hogy valami nagy gyönyörűsége teljen az ilyen Bánffy stílusú parlamentárizmusban, neki még olyan önzív előtti fogalma van a parlament feladatáról, hogy ott az eszmék harcának kell folyni s hogy nem a szavazásban,

hanem az érvek mérkőzésében rejlik a törvényhozó testület működésének a súlypontja.

Megunta hát az egyhangú, álmos morzsolást s gondolta magában, ha sem a kormánypart, sem az ellenzék nem vállalkozik pezsögőbb vitára, hát majd dob ő közéjük olyan üszköt, mely felrázza őket kábultságukból. Provokált tehát a tegnapi ülésben az elnöki székéből olyan parázs vitát, hogy csak úgy pattogott tőle a Ház.

A belügyminiszteri tárcza költségvetése volt soron s itt a főispánok tételénél felszólt Rakovszky István, támadván a kormányt, hogy Szalavszky pozsonyi és trencsénmegyei főispánt állásában megtűri, mikor azt egy ujság csalónak és okmányhamisítónak mondta palam et publice. Jó alkalomnak találta ezt Szilágyi a vita fölénekítésére s megintette a szónokot olyan indokolás kíséretében, a melynek alkalmasnak kellett lennie az ellenzék felrázására. Azt mondta, hogy hírlapi cikkek felolvasásának ürügye alatt senkit sérteni és megtámadni nem szabad.

Lett is erre mindjárt nagy háborúság, az ellenzék élénken tiltakozott a szólás szabadság ilyen megszorítása ellen; Rakovszky megmagyarázta, hogy ő csak azért olvasta fel azt a cikket, hogy felhívja rá a kormány figyelmét; az öreg Madarász hivatkozva hatvan éves parlamenti praxisára, kijelentette, hogy sohasem tapasztalta, hogy a Házban idézetek felolvasását megakadályozták volna, mert ezt a házszabályok nem tiltják.

Hiszen furcsa is volna, ha a képviselők a parlamentben szóvá nem tehetnék, hogy mit irnak az ujságok egyes előkelő állású kormányhivatalnokokról. Egy főispánt a nyilvánosság előtt a leggyalázatosabb vádakkal illetnek s a megtámadott nem reagál a támadásra, nem követel elégtételt az illetékes bíróság előtt, a hol alkalma lenne magát tisztázni, a támadónak pedig vádjait bizonyítani, hanem egyszerűen magán hagyja száradni a piszkot. Az ilyen köztisztviselő maga nyújt segédkezet annak az erkölcsi presztizsnek a sárba tiprására, a melynek az ő állását öveznie kell.

Csak kötelességét teljesíti hát az a képviselő, aki erre a kormány figyelmét felhívja, ezt pedig nem teheti másképp, mint hogy elmondja: ime ezt írták egy előkelő kormányhivatalnokokról, a ki ezért elégtételt nem kért és nem kapott; kérde tehát a kormányt, hogy tűrhet meg ilyen embert abban az állásban? Ha a képviselőtől a feleletrevonásnak ezt a módját megvonják, ez sokkal veszedelmesebb fajta lenne a parlamenti szájkosárnak, mint a hirhedt klotür, mert a klotür a vitatkozásnak csak időbeli korlátozására terjed, de a parlamenten kívül esett sértés felemlítésének tilalma már a képviselői felszólalások tartalmát vetné cenzura alá.

Egy cseppet sem von le ennek a szájkosárnak a veszedelmes voltából az a körmönfont álokoskodás, hogy a parlamenti

Nem azért, mert elárulta magát, hanem mert Koppenhága — mióta Bánffy báró felfedezte — megátkozott város. Ha ez eszébe jutott volna hősünknek s nem megy oda, bizonyosan nem fogták volna el. Hiszen Koppenhága utazni csak Bánffy bárónak van szabadalma, mióta a magyar miniszterelnök azt a világgraszoló felfedezést megtette, hogy Koppenhága — Belgiumnak a fővárosa.

Bánffy báró különben e héten bécsi miniszternek nevezte ki magát. Egész váratlanul nyugalomba vonult Jósika báró, a király személye körüli miniszter s e méltóságot nyomban a saját nyakába akasztotta Bánffy. Nem azért azonban, mintha ő valami nagyon kedves volna Bécsben, hanem mert ő szeret Bécsben minél többet megfordulni. Eddig ha Bécsbe ment, ujságszámba vették a lapok; ezután akár Bécsben is székelhet s ha Budapestre jön, azt írják majd meg ujságképen a napnak krónikásai. Hát hihette volna valaha valaki, hogy a mi miniszterelnökünk ilyen helyre legény? Hogy játszva végzi el Budapestben a miniszterelnök dolgait, Bécsben pedig a király személye körüli ügyeket? Nem és százszor nem s így ez is nagy esemény-számba mehet.

Bécsbe egyébiránt nemcsak Bánffy kívánczolt e héten, hanem a *szász asszonyok* is. A férjeik nincsenek megelégedve azzal, hogy

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Heti krónika.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Nép ő felségének közvélemény név alatt ülésező parlamentjéhez.

alázatos indítványa tisztelettel névleg is alulírott *Krónikásnak*, melyben az alább felsorolandó okok alapján negyedik, időrendben pedig télhavának 23 és 29-ik napjai közé eső hetének

jegyzőkönyvi köszönetet szavazni és érdemeit jegyzőkönyvben megörökíteni indítványozta.

Ez alázatos indítványának indító okai a következők:

Eppen a most gyermekkorát élő esztendő sorrendben harmadik hetéről írta meg az alázatos indítványozó, hogy megszokott és várvavárt szenzációkon kívül egyebet nem hozott Nép ő felségének s így nem is érdemes másra, mint hogy a közvélemény név alatt ülésező parlament egyszerűen napirendre térjen felette.

Ezzel szemben az utána jött, tehát sorrendben negyedik, időrendben pedig a mi

nappal végetért hét örvendetesen bizonyította be ország-világ előtt, hogy tud ő még hozni igazi szenzációkat és igazi ünnepeket is.

Ez állításom igazolására álljanak itt a következő megcáfolhatatlan tények:

A lehető legváratlanabb és legmeglepőbb szenzációval kezdődött ez a hét. Különösen bennünket pécsieket, érdekelt mód felett, mert hiszen hőse a mi kebelünkben való volt, mi ismertük úgy, a hogy senki más nem. Itt élt közöttünk, itt jutott be köreinkbe és itt sietett minél hamarabb — tönkremenni. És ez bár sikerült is neki, még sem vártuk tőle azt, a mit tett s a mi e hét legnagyobb szenzációjának hőségé avatta. Nem vártuk tőle azt, hogy idegen ezrekre tegye a kezét s ezeket az idegen ezreket ki akarja vinni Amerikába, holott nálunk is szörnyen kevés a pénz. Mikor azonban megtette és hirtelen eltűnésével lázba hozta az egész közvéleményt, akkor meg azt vártuk tőle, hogy ha elindult, hát ki is jut Amerika szabad földjére és nem engedi magát elfogatni. De ez a várakozásunk se teljesült s ismét újabb szenzációként jutott el hozzánk a rémhír, hogy hősünket elfogták.

És gondolják-e önök, hol fogták el?

Koppenhágában!

És tudják-e önök, miért fogták el Koppenhágában?

tisztességgel ellenkezik a sértő nyilatkozatok felhozatala oly emberek ellen, akik ott magukat nem védelmezhetik. Hiszen ha ez állana, akkor az egész kormányzati gépezet valamennyi tagja szabadon garázdálkodhatnék, szabadon tiporhatná a törvényt és tisztességet: a képviselőházban minderről mélyen kellene hallgatni, mert azok a kormányközegek ott nem védelmezhetik magukat.

Ott van a kormány, a mely az egész közkormányzatért felelősséggel tartozik. Ha a képviselőházban a kormányzat valamelyik közege ellen vádak hangzanak el, a kormánynak kötelessége azért helyt állni, az ügyet megvizsgálni s ha a vádak alaptalanoknak bizonyulnak, a megtámadottnak elégtételt szolgáltatni.

Érezte is ezt a kötelességét a tegnapi felszólalásnál Percel Dezső belügyminiszter, mert rögtön felkelt és pártfogásába vette megtámadott főispánját, mondván, hogy Szalavszkyt a legkisebb folt sem éri s ő teljesen méltó és teljesen alkalmas arra a helyre, a melyen áll. A magát ott védeni nem tudó sértett fél tehát nem panaszkodhatik arról, hogy kellő védelemben nem részesült volna.

Az persze más lapra tartozik, hogy az a védelem kielégítőnek és megnyugtatónak tekinthető-e. A többség megnyugodott benne, de ha annak a többségnek tagjait, nem mint a kormányt tüskön-bokron keresztül követni tartozó képviselőket, hanem mint egyszerű gentlemaneket valahol a fehér asztalnál megkérdenők, vajjon ha nyilvánosan csalással és okmányhamisítással vádoltatnának, megelégednének-e ők azzal, hogy a belügyminiszter kijelentse róluk, miszerint őket folt nem érheti: bizonyára azt válaszolnák rá, hogy prókátornak ugyan elfogadnak a kegyelmes urat, de már bírónak nem, mert ilyen dolgokban a törvény más bírót rendel.

Szalavszky azonban még köszöneteltartozik Rakovszkynak, hogy a rajta esett sérelmet a Házban szóvá tette, mert ha már maga nem tartotta szükségesnek azért az

ujságcikkért az illetékes bíróság előtt elégtételt venni. Rakovszky felszólalása alkalmul szolgált arra, hogy legalább parlamenti flastromot kapjon a sebére.

Szilágyi pedig megelégedetten dörzsölhette a kezét, célját elérte, mert sikerült egy kis életet beledisputálnia az álmos vitába. Arra ugyan senki se gondoljon, hogy rendreutatisásával talán komolyan akart volna szájkosarat rakni a felszólalóra, vagy éppen a saját választókerületének főispánját akarta volna rekompenzálni az érdekében tett szolgálatokért.

Egy kis heccre volt csak szükség, különben az agonizáló Ház elnöki székében, biz Isten, elaludnék az ember.

H i r e k.

Pécs, 1898. január 29

A bonboniére.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Kinyitott a »Tekintetes Szerkesztőség« ajtaja s azon a levélhordó lépett be, hozván számunkra a napi postát. A sok levél között volt egy rózsaszínű illatos levélke is.

Elofvastuk a levélkét, s miután a kedves beküldő nem tiltotta meg nekünk, élünk ujságíró jogunkkal és kinyomatjuk, az egész apróságot teljes szövegében. Ime:

»Kedves Szerkesztő Bácsi!«

Bocsásson meg, hogy alkalmatlankodom. Tizenhat éves kis lány vagyok s mint az édes mamám mondja: eléggé csinos is. Ehhez én még hozzá teszem, hogy egy kicsit romantikus, egy kicsit szeszélyes vagyok s nagyon, de nagyon szerelmes — voltam.

Sajnos! csak voltam, mert ma már nem vagyok az.

Ily fiatalon kellett lenyelnem azt a keserű labdacst, melyet úgy hívnak, hogy csalódás.

A jogászból alkalmával, egy igen csinos, elegáns fiatal emberrel ismerkedtem meg. Sokat, nagyon sokat táncoltam vele, annyit, hogy az édes mamám meg is sokalta és feddőleg rám szolt:

»Erzsike! (ez kérem én vagyok) elég lesz már a táncból. Annyira fel vagy hevülve; még megbetegszel!«

De Béla (így hívják »ő-t) hallani sem

gyarán mondvá: bolond. Így van ez. A ki képeket lop, az nem bolond. A ki sikkasztani akar s elfogják, az sem bolond. De a ki sikkaszt, az bolond. Pedig valójában az a bolond, a ki képeket lop, mikor pénzt is lophatna; vagy a ki sikkaszt ugyan, de a pénzt már Európában felváltatja, mikor Amerikában sokkal nagyobb biztonságban tehetné azt!

A tragédia egy *festő* volt. A bohémélet apostola volt ez a jókedvű és tehetséges piktor s az ő bohém életét egy revolverlövessel fejezte be. Ezt a revolverlövést sem várta senki és szenzációt okozott bizony a derék Mesterházy piktor ez utolsó remeke, melynél pisztoly volt az ecset s az ő koponyája a paletta, melyhez érintette az ecsetét s kész lett a tragédia, a véres, a szomorú kép!

Pettkó Lászlónak, a sikkasztó miniszteri hivatalnoknak az esete nyújtotta a hét drámáját. Ez a derék bürokrata ezelőtt három évvel tette a nevét híressé s azóta már német egyetemen is járt, hogy a tudományt magába szedje. Ez a tudományszomj okozta a vesztét, mert nyomára jöttek s e héten fejezték be a drámáját azzal az ítélettel, a mely kiszabta rá a megérdemelt büntetést. Ha nem tanult volna olyan sokat, talán még ő neki is mentségére lehetett volna felhozni a paralyzis progressívát; de hát az okos ember csak nem lehet — bolond!

akart arról, hogy abba hagyjuk a táncot és könyörgésre fogta dolgot a mamánál.

Hogy tudott könyörögni a fickó!

Félre hajtotta göndör hajú fejét, összetette a kezét, aztán így könyörgött a mamának:

— Nagyságos asszonyom! Csak még egy tóurt. Igen?

A mama megengedte s mi táncoltunk tovább, szilájan, vadul. Tánc közben persze folyton beszélgettünk s Béla a harmadik keringőnél már szerelmesebbnél - szerelmesebb szavakat sugott a fülembe.

A mint hazafelé mentünk, Béla elkísért bennünket s ut közben elkérte a keblemre tűzött rózsát, s könyörgött, hogy csókoljam meg — a virágot, (a bohó) mert ő azt el akarja tenni »eme édes pillanatok drága emlékeül.« Engedtem az óhajának, ő pedig ide adta nekem cserébe az oráláncának a zszuszuját — egy szívet.

Béla elutazott a fővárosba. Önöknek megsugom még azt is, hogy titokban poste-restante leveleztem is Bélával, de ne mondják meg, kérem, a mamának.

Minden levele egy újabb és újabb szerelmi vallomás volt.

Tegnap megszöktem hazulról, a mamának azt mondtam, hogy »berlinert« megyek vásárolni s közben elfutottam a postára is. Oh, hogy dobogott a szívem! Vigyázva sugtam oda a posta tisztnek:

»Nincs kérem itt egy levél »Erzsike« cimén Budapestről?« Az a szemüveges, öreg bácsi, hivatalos komolysággal kezdett kutatni egy nagycsomó levél között (ugy látszik más is levelez »poste-restante«) s mily nagy volt meglepetésem, midőn a várt levélke helyett egy egész kis csomagot tesz eléem:

»Tessék!

»Bizonyára ajándék« gondoltam örömmel s lázas sietséggel bontottam ki a csomagot.

De örömöm csakhamar bubánattá változott (nem hiába péntek volt!) Képzelmék kérem, mit küldött nekem Béla?

Egy cukrokkal teletömött — bonboniért.

Keservesen sirni kezdtem. Hát kis baba vagyok én, a ki cukrot eszik, hát egy csomó nyalánkságba önti szerelmi vallomását, hát kis iskolás fruskának tart engem, a kit cukorral lehet kenyerezni?

Óh nem jó uram! Ön téved! Én már nagy leány vagyok. Óh mennyire megkeserített azzal a csomó édességgel. Legszebb ábrándjaimat foszlányokká tépte az az ügyetlen ember.

Megjött a finále a Szimon Anna tragédiájában is. E héten halálra ítélték Szófiában Bojcev kapitányt. Hogy azonban most érzi e biztosabbnak a fejét a nyakán Ferdinánd fejedelem bizalmas embere, vagy ezelőtt érezte, azt nem lehet egész határozottsággal tagadásba venni.

A minthogy az is kétes, hogy a Bánffy kormánynak a mai békés parlamenti tárgyalások tetszenek-e, vagy a hajdani obstrukciós időt óhajtja vissza? Hiszen ha így halad a költségvetés tárgyalása, amint ehéten, akkor rövid idő alatt nem lesz dolga a parlamentnek és a kormánynak muszáj lesz az önálló vám és bankügyre vonatkozó előkészületeket megtennie. Már pedig az ördög sem fél annyira a szenteltvíztől, mint ettől a Bánffy Dezső kormánya! Pedig igen békésen folyik a költségvetés tárgyalása. A kormánypárt megszavaz mindent s ha az öreg honvédek, meg a főispánok miatt nem lett volna egy kis kellemetlenkedés e héten, talán Bánffyk valami mamebukot ugrasztottak volna be az ellenzékiek kedésbe.

Gyász is érte e héten a képviselőházat. Meghalt Szeged ujjáalkotója, Tisza Lajos gróf, a ki a fehér elefántot bírta cimerében és feje volt a bizonyára jól ismert Tiszáknak. Persze, csak kor szerinti feje, mert valójában a vén

a szász városok neveit ezután magyarul írják Magyarország térképére és hivatalosan névmagyarosítják a városokat, a mi még ötven krajcárba sem kerül. Mondom, nincsenek ezzel megelégedve; de viszont emlékeznek arra is, hogy mikor — nem is régen — a magyar királytól az osztrák császárhoz akartak appellálni: megnyult orral jöttek haza Bécsből s mint ilyen jól emlékező férjek, most a feleségeik szoknyája mögé bujtak. A feleségeiket bujtották fel, hogy tegyenek egy kis kéjutazást Bécsbe és ott kérjék meg az osztrák császárt, hogy semmisítse meg azt, a mit a magyar király törvénynyé szentesített. Asszonyok a politikában: nem-e nevezetes eseménye ez is a hétnak? Bizony az s kétszeresen nevezetes azért, mert a szász asszonyok e héten csak Budapestig jutottak el, de ott megfeneklett a szekerek. Hiába, hosszú haj, rövid ész nem való a politikába, s a szász asszonnak is az a legszebb ékessége, ha »sütni, főzni, varrni tud« és nem — politizál!

A szász asszonyok komédiája mellett volt e hétnak tragédiája, drámája, sőt tragikomédiája is.

A tragikomédia az volt, hogy Pulszky Károlyról kimondta a felsőbbíróság, hogy nem — bűnös. Elgondolázta ugyan Velencében az országos képtár ezreit, de mégsem bűnös. Mert hiszen paralyzis progressívában szenved, ma-

Akár mily keserű lesz is a boszu, nekem édes lesz!

Szerelmemnek és szivemnek már ugy is vége!

számtalan üdvözzel

Erzsike.

U. i. De kedves szerkesztő bácsi komolyan vegye ám a dolgot!

Ez Erzsike tragédiájának a problémája, melyet az alábbiakban sietünk megoldani.

Erzsikének. Helyben. Hogy mikép boszulja meg magát kissé ügyetlen seladonján? Küldjön neki egy csomó csókot — csokoládéból!

K—r.

Napirend 1898. január 30-án és 31-én.

Naptár: v a s á r n a p, jan. 30. — Róm. kath.: Márton. — Prot.: Márton. — Görög-kel. (jan. 18.) Athanáz. — Zsidó: Sebat 7. — Nap kél 7 óra 14 perckor; nyugszik 4 óra 41 perckor. — Hold kél 10 óra 22 perckor délelőtt; nyugszik 1 óra 28 perckor éjjel. — Hétfő, jan. 31. — Róm. kath.: Péter. — Prot.: Virgil. — Görög-kel. (jan. 19.) Makár. — Nap kél 7 óra 13 perckor; nyugszik 4 óra 42 perckor. — Hold kél 10 óra 55 perckor délelőtt; nyugszik 2 óra 32 perckor éjjel.

Időjárás hőmérséklet 5 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz idő, hősüljedés várható. **Ügyvédi kamara** évi közgyűlése vasárnap délelőtt 10 órakor.

Katholikus Kör évi közgyűlése vasárnap délután 4 órakor.

Színház: v a s á r n a p délután 3 órakor »Ali baba«: este »Kék asszony«. Hétfőn »Coulisset ur.«

— (**A püspök látogatásai.**) *Hettyey* Sámuel, megyés püspök, ma kezdte meg bemutatón látogatásait. A mai nap folyamán — mint értesülünk — meglátogatta lakásukon *Fejérváry* Imre báró főispánt, *Blaskovich* István kir. táblai elnököt, *Sável* Kálmán kuriai bíró törvényszéki elnököt, *Majorossy* Imre polgármestert és *Vaszary* Gyula rendőrfőkapitányt. A püspök titkára, *Igaz* Béla dr. kíséretében tette meg látogatásait. A törvényszéki elnöknel tett látogatása alkalmával épen együtt találta a püspök a jótékony nőegylet választmányát, kik *Sável* Kálmánné elnöknel üléseztek. A választmány tagjait nyomban bemutatta az elnök a püspöknek, a ki a jótékony asszonyoknak mosolyogva így mutatta be magát:

— Én meg a pécsi püspök vagyok!

közlegény-generális, a Kálmán, az ő fejük s ő is volt mindégig.

Mindezek után pedig szólok, a miről először kellett volna szólnom. Beiktatták az új püspököt trónusába s végre megszűntek a kombinált hírek, hogy a püspök ekkor meg ekkor körünkbe érkezett/saz »a latere« ujságnak nem kellett folyton megcáfolnia a szétbocsájtott kacsákat. Most már valóban körünkbe érkezett és körünkben is marad, mint kedves főpásztorunk! Szép volt a beiktatási ünnep; még a diszeloadás is sikerült, habár *Turiddu* és *Santuzza* históriáját nem hallottuk, bár a ki *Szimont*, a koldusdiákot oly fessen mutatta be a diszeloadás közönségének, — elénekelhetne volna *Turiddu* és *Santuzza*t is, mert hiszen mindkettőt betanulta a tenoristánk rekedtsége miatt. Milyen szép is lett volna az! Mint hajdan *Dulánszky* püspök beiktatásakor a »Giroflé-Giroflá«-ban, ugy most is csodálkozhattak volna a jó öreg plébánosok, hogy mily nagyon hasonlít egymáshoz — *Santuzza* és *Turiddu*!

... Mindezek után pedig a fenti indító okok alapján kérem indítványom elfogadását — mert karácsony egy esztendőben egyszer esik, de ilyen hét sem fordul elő ebben az esztendőben még egyszer!

Kövágó Örs.

És gyorsan megfordult körben, hogy a köréje sereglett urasszonyoknak egy csapásra bemutathassa magát.

— (**A pécsi Polgéri Kaszinó**) február hó 13-án d. u. 3 órakor tartja meg saját helyiségében ez évi rendes közgyűlését, melyre a kaszinó tagjai azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy esetleges indítványait a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal az elnöknek szokásos módon adják át.

— (**Pályázatok.**) A szegzárdi kir. adóhivatalnál egy adótisztai állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a szegzárdi pénzügyigazgatósághoz. — A mohácsi járásbírósnál már egy izben pályázatot hirdettek egy 600 frt fizetéssel és 150 frt lakbérrel javadalmazott aljegyzői állásra. A pályázatra kérvény nem érkezett be a kitűzött határidőre s így most újból meghirdetik a pályázatot. Kérvények két hét alatt adandók be *Sável* Kálmán kuriai bíró, pécsi törvényszéki elnökhöz.

— (**Katonai hírek.**) *Toll* Gyula, pécsi 19-ik honvédegyalozredbeli tartalékos hadnagy a vedkötelezettség teljesítése után, tiszti rangfokozatának megtartása nélkül, a honvédség kötelékéből saját kérelmére elbocsájtott. — *Takács* Gábor, kezelő hadnagy Rózsahegyről a pécsi 19-ik honvédegyalozredhez áthelyeztetett.

— (**Jóváhagyott alapszabályok.**) A dombovári Kath. Legényegylet alapszabályait a belügyminiszter a bemutatási záradékkal ellátva jóváhagyta.

— (**A nyomor és a jószivek.**) Tegnapelőtti számunkban felhívtuk a jószívű emberek figyelmét arra a szegény családra, mely a György-utca 19. szám alatt lakik és a sors csapása folytán nagy nyomorban van. Felhívásunk visszhangra is talált, mert már tegnap akadtak könyörületes szivek, kik legalább pár napra segítettek a szegény család nyomorán. — Ugyanis két jószívű urhölgy felhívásunkat olvasva, gyűjtést rendezett ismerősei körében a nyomorgó család számára s ilykép jó meleg ruhákat s egy kis pénzegélyt is nyujthattak annak. A pénzegélyhez adakoztak: *N. N.* nővérek 1 frtot, *Wagner* István 1 koronát és *Meitz* Gábor 1 koronát. A nyomorgó család hálával vette a jószívű urhölgyek segítségét, de nyomorukon ezzel csak pillanatra lett segítve s ezért ajánljuk a jószívű példát követésre. Hiszen a ki a szükölködőkön segít: az istennek és embereknek egyaránt tetsző dolgot mivel!

— (**Országos vásár.**) Holnap (vasárnap) délben kezdődik a gyertyaszentelői országos vásárunk, mely a rendes téli vásár és rendszerint igen népes szokott lenni. A vásár a budaikülvárosi vásártéren lesz s ha az idő kedvező marad, bizonyára szépsikerű lesz ugy a kirakodó vásár, mint az állatvásár.

— (**Közgyűlések.**) Holnap (vasárnap) két tekintélyes testület is tartja évi rendes közgyűlését. A pécsi ügyvédi kamarának vasárnap délelőtt 10 órakor lesz saját helyiségében évi rendes közgyűlése; míg a pécsi Katholikus Kör vasárnap délután 4 órakor tartja palotája dísztermében évi közgyűlését.

— (**Jelmez-estély Mohácson.**) Az első mohácsi jótékony nőegyletsaját pénz-

tára javára február hó 5-én Mohácson a kaszinó-egyesület helyiségében jótékonycélu jelmezes thea-estélyt rendez. Belépő díjak: személyjegy 1 frt, családjegye 2 frt 50 kr. Az estély háziasszonyai: *Andrits* Tivadarné, *Deutsch* Károlyné, *Herr* Miklósné, *Kisszély* Andorné, *Klombauer* Antalné, *Materényi* Jánosné, *Nagy* Györgyné, *Wosinsky* Alajosné. Az estély kezdődik esti 8 órakor.

— (**Március 15-ikének megünneplése.**) A pécsi jogakadémia ifjusága által választott hatos bizottság már megállapította a Vigadóban tartandó ünnepély műsorát a következőleg: I. »Talpra magyar.« Szavalja *Szuly* Aladár. II. Megnyitó beszéd, tartja ifj. *Nagy* Jenő. III. Himnus, éneklí a »Pécsi Dalárda«. IV. Ünnepi beszéd. V. Szavalat, tartja *Fischer* Béla. VI. Szózat, éneklí a »Pécsi Dalárda«. VII. Záróbeszéd, tartja *Kaufmann* Mátyás. Az ünnepi beszéd megtartására *Bartha Miklós* országgyűlési képviselőt, a remek tollu publicistát és kitünő szónokot kéri fel a kiküldött bizottság és ezen kérelmét hazafias, lelkes hangu levélben közli *Barthával*, s erősen hiszik, hogy még elég korán fog az megérkezni s *Bartha Miklós* még nem kötötte le magát valamely máshol tartandó március 15-iki ünnepélyben való részvételre, amely esetben remélhető, hogy teljesítve a jogászok kérelmét, le fog jönni Pécsre a szónoklat megtartására, ami mindenesetre olyan impozánsná tenné a jogászok által tartandó ünnepélyt, a mit még a pécsi jogakadémia nem produkálhatott eddig. A mint a Vigadóban véget ér az ünnepély, fáklás-menettel szándékozik az ifjuság végigvonulni a város nevezetesebb utcáin és terein, a melyben való részvételre fel fogja hívni a városban levő összes testületeket és a lakoságot, valamint felhívást intéz a háztulajdonosokhoz, hogy a szini előadás megkezdéséig ablakaikat világítsák ki, szóval mindent megtesz arra az ünnepélyt előkészítő bizottság, hogy március 15-ének fényes megünneplésére minden, a sikert előmozdító tényező megindíttassék s ismerve Pécs közönségének hazafiaságát, már előre is bizonyosra vehető, hogy a félszázados évforduló méltó leszen a szabadság eme nagy nap emlékéhez.

— (**Himen táblája.**) E héten a pécsi állami anyakönyvi hivatalnak házassulandók kihirdetési tábláján a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Wagner János, rk., Pécs — *Tillmann* Katalin, rk., Pécs;

Szabó Miklós, rk., Pécs — *Puszt* Emilia, rk., Pécs;

Rauszt Ferenc, rk., Pécs-Bányatelep — *Weidinger* Gizella, rk., Pécs;

Jakab József, ev. ref., Ellend — *Tar* Róza, rk., Ellend;

Csapó Máté, rk., Pécs — *Laki* Anna, rk., Pécs;

Galamb János, rk., Pécs — *Gampf* Erzsébet, rk., Pécs;

Szieberth Róbert, rk., Pécs — *Hoffmann* Jusztina, rk., Pécs;

Kumpler István, rk., Pécs — *Werb* Erzsébet, rk., Pécs;

Ornstein Lipót, izr., Pécs — *Krausz* Szidónia, izr., Pécs;

Bertrand József, rk., Pécs — *Reinhard* Erzsébet, rk., Pécs;

Gál János, ág. ev., Pécs — Hengl Mária, rk., Pécs;

Maurer Lőrinc, rk., Bécs — Rubics Katalin, rk., Bécs;

Snell (Sebesi) Vilmos, ág. ev., Pécs — Jambresics Gizella, rk., Pécs;

Altmann Henrik, ág. ev., Hidasd — Hesz Margit, ág. ev., Hidasd;

Cservenka Ede, rk., Pécs-Bányatelep — Tóth Rozália, rk., Pécs;

Lichtenstein Jenő, izr., Bar.-Sellye — Berger Ilona, izr., Pécs;

Kohlmann János, rk., Pécs — Kovács Borbála, rk., Pécs.

— **(Uj marharakodó állomás.)** A földmívelési miniszter a balaton-szentgyörgy-somogy-szobbi helyiérdekű vasut vonalán Somogy vármegye területén fekvő Segesd állomást marharakodó állomásul engedélyezte.

— **(Belepti-jegy a várótermekbe.)** Egy részben hasznos, részben kellemetlen, az utasember zaklatására nagyon sok módot adó rendeletet bocsájtott ki az államvasutak igazgatósága. Arról van szó, hogy a vasuti állomások váróterméibe ezentúl csak jeggyel mehet be az, aki nem utazik. Mint a rendelet mondja: »Aki nem utazik, az a várótermekbe és a perronra csak belépti jeggyel léphet, amely az állomási pénztárnál, vagy a kapusnál váltható. A személyzet kötelessége a rendelet betartása fölött szigorúan őrködni. A belépti-jegy ára 20 fillér, amely a vasuti alkalmazottak javára fordítatik.« A rendeletnek a perronra való része eddig is érvényben volt, de nem nagyon tartották be. Most új benne a várótermek belépő jegye, amely kétségkívül jó részben megakadályozza az eddigi gyakori váróterembeli lopásokat. Másfelől, ha betartják a rendeletet (bár nem ez a sorsuk Magyarországon), különösen sok zaklatásban lesz részük a harmadik osztály utasainak. Azok között különösen kisebb helyeken, van sok koránérkező, aki ott lecókmókol. Hanem jegyet akkor még nem kaphat. Ily módon igazolni sem tudja, hogy ő utazik. Szóval van egy újabb parancs, amelyben pénz kell megint és amelylyel sok baj lesz.

— **(A bünszerző.)** Mautner Janka, tótkeszi lakosnál, ezelőtt éppen jó másfél esztendővel tolvaj járt és megdézsmálta az éléskamráját. A tolvajnak aztán nyoma veszett és hiába kutattak utána, nem bírták feltalálni. A napokban azonban Felső-Irghen rátaláltak a lopás elkövetőjére, a ki nem volt más, mint Horvát Ferenc ottani napszámos. Hamarosan vallatóra fogták és a gyanuba vett ember be is ismerte a tettet. Azonban azzal védekezett, hogy ő csak akaratlan végrehajtója volt a lopásnak; a bünszerző más volt, még pedig a bor, melyből sokat szedett be és ez vitte a lopásra. Lopott, mert részeg volt. Hogy azonban a bíróság beszámítja-e neki ezt a kényszerítő körülményt, azt ő maga sem reméli s most lemondással várja büntetését a régen véghezvitt lopásért, a miért — ha hamarabb nyomára jönnek — azóta már a büntetést is leülte volna.

— **(Megvert előljáró.)** Ugyancsak megjárta Kassai Márton, szakályi községi előljáró, hivatalos funkciója teljesítése közben. Ugyanis egyik közelebbi este nagy lármát hallván a korcsmából, betért oda és mint községi

előljáró figyelmeztette a rendzavarókat, hogy legyenek csendesen. Nosza nem kellett több az ott levő Balaskó testvéreknek, a Józsefnek meg az Istvánnak. Közrefogták az előljárót és olyan alaposan elverték, hogy véresen tudott csak a kezeik közül kimenekülni. A két legény ellen természetesen megtette a feljelentést a bírósághoz a megvert előljáró.

— **(A Petőfi-émlék megkoszorúzása.)** A szabadságharc nagy költőjének, a harcmezőn elesett dicső hazafinak emlékét koszorúval fogja díszíteni március 15-én a pécsi jogakadémia ifjusága. Mivel az itt rendezendő nagyszabású ünnepélyen el lesznek foglalva a jogászok, nem fognak küldöttséget küldeni a koszoru elhelyezésére, hanem érintkezésbe lépnek a budapesti »Egyetemi Kör« vezetésével és azt kéri fel az innen küldendő koszoru elhelyezésére. A gyűjtés erre a hazafias célra már megindult a joghallgatók között és remélhetőleg szép lesz a koszoru, mely annál becsesebb bizonyítéka az igaz lelkesedésnek, mert nem dús gazdag férfiak adománya, de a hazafias érzelmű fiatalság összerakott fillérei árán jut a szabadság lánglelkű apostolának emelt szoborra.

— **(Vakmerő család.)** Vakmerő családot követett el Harangozó János, bátaai illetőségű, hely és foglalkozás nélküli egyén. Arra a furcsa gondolatra vetemedett, hogy egy ismerősét halottnak jelentette ki és halálát a högyészi állami anyakönyvvezető előtt beiktatván, annak haláláról halotti bizonyítványt vett ki s ez alapon könyöradományokat gyűjtött az elhalt nyomorban levő családja részére. Így össze is szedett egypár forintot, mikor kiltűnt a turpissága, az elhaltnak hirdetett egyén maga leplezvé le a csalót. A csendőrség hamarosan nyakoncsipte erre a vakmerő csalót és bevitte a börtönbe, a hol megérdemelt helyet talált.

— **(A Pécsi Polgári Daloskör)** az idei farsangot is nagy ceremóniával fogja eltemetni február 20-án a »Vigadó« tágas helyiségeiben tartandó tréfás estélylyel. Ezen alkalomra igen tréfás műsort állított egybe az egyesület zenebizottsága, melyet Vész Albert, karnagy a tőle megszokott szakértelemmel tanít be dalosainknak. A dalkör ezen estélyének műsorába többek közt felvette Foll János »Kuruc Dalok« című férfi négyesét is, melyet most gyakorolnak be. Ezen eredeti magyar dalokkal előreláthatólag nagy hatást fog elérni a daloskör, különösen, ha oly precizitással fogja előadni, mint magyar népdalait szokta. A tréfás műsort annak idején közölni fogjuk.

— **(Táncvigalom.)** A bar.-monostori önk. tűzoltó-egylet február hó 12-én a Florschütz-féle vendéglő összes termeiben saját egylete javára táncvigalmat rendez. A jó cél érdekében rendezett táncvigalom iránt már most is széleskörű érdeklődés mutatkozik.

— **(Vasutasok mulatsága.)** A magyar kir. államvasutak bar.-szentlőrinci fűtőházának személyzete febr. 5-én a Huber-féle vendéglőben társasvacsorával egybekötött zártkörű táncestélyt rendez. Belépti-díj személyenkint 1 frt; családjegy 2 frt. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Mit hoztak a napkeleti bölcsek?)** Egy helybeli iskolában magyarázta egyik hitoktató Jézus születését. Kérdé, kik

jöttek először a kised Jézust imádni? A pásztorok, volt egy fiu okos felelete. És kik jöttek azután? Azután a napkeleti bölcsek, vagyis a három királyok. Mit hoztak ezek a kis Jézusnak? Kriszkindlit, volt a kis nebuló felelete.

— **(Megszökött a feleségétől.)** Hiába, már valóban kezdünk híresek lenni. Innen-onnan a »Kis Tükör« ama sokat felhánytmondását, hogy — Baranya vagy on utoljára, még a szenzációkban is megcáfolhatjuk. Ime, alig játszódtott le az *Otóska* Géza odisszeája, ismét egy baranyai ember lett a hőse egy szenzációs történetnek. Ez a történet szintén igen eredeti. Egy hatnapos menyecske mellől eltűnt az ura és ez az eltűnt, megszökött férj Pécssett is nagyon ismerős, itt végezte iskoláit és itt kiterjedt rokonsága is van. Gallovich Viktor, budapesti törvényszéki albiró, tartalékos huszártiszt az eset hőse, a ki egy év óta Budapesten folyton küzdött az anyagi zavarokkal. Apai örökségét mikor elköltötte, jó parthiet többször csinálhatott volna, de nem tette. Mert szerelmes volt egy asszonyba, a kinél régebben lakott s akit miatta az ura elűzött magától. Az asszony Bécsbe ment, de az albiróval folyton levelezett, a kinek garszonlakása tele volt az arcképeivel. Közben azonban mindig jobban szorongatták a hitelezők s végre csak a házasság menthette meg. És teljes titokban, úgy, hogy még a bátyja, Gallovich Zoltán dr. ügyvéd is csak egy órával az esküvő előtt értesült az egész dologról, ma egy hete délelőtt 11 órakor megesküdött Budapesten a Terézvárosi templomban egy dús gazdag pesti háziúr leányával. Az új házaspár egyelőre a Vadász-kürtfogadóba ment lakni, mert csak jövő hó elsején szándékoztak behurcolkodni egy külön számukra bérelt házba. Gallovich különben garszonlakását is meghagyta, azaz háziasszonyának sem szólt házasságáról semmit. A háziasszony csak akkor tudta meg a dolgot, mikor kedden a szobaur összes zálogba tett értéktárgyait hazavitték a hordárok s neki is kifizette lakbérhátralékát. Az ujdonsült férj aztán mindent bepakkolt és szerdán reggel fiakkoron távozott a garszonlakásból. — A fiatal menyecske pedig ezalatt várta a férjét a Vadász-kürtben. Gallovich kedden éjjel azzal a kifogással ment el a feleségétől, hogy éjszakai esküdtzéki tárgyalása van és reggelre visszajön. De nem jött délig sem. Az asszonyka a törvényszéki palotába sietett. Ott azt mondták neki, hogy Gallovichot két nap óta nem látták, az esküdtzéki tárgyaláson sem volt ott. Ijedten futott férje garszonlakására, ott meg azt felelték, hogy hirtelen elköltözött és nyilván elutazott. A kétségbeesett fiatal asszony sirva futott vissza a szállodába és az egész éjjel várta a kapu alatt az urát. Még a portás is megsajnálta. Tegnapelőtt reggel aztán, amikor tisztában volt a szomorú valósággal, visszament a szüleihez és elmondott mindent. Fölkereste Gallovich bátyját, akinek Budapesten a király-utcában van az ügyvédi irodája és már ott találta az albiró másik fivérét, Gallovich Arthur ócsai járásbirót is. Megmondta nekik, hogy több száz forintot adott az urának és aláírt neki egy 8000 forintos váltót is, amelyet valószínűleg beváltott s hozománya egy része is nála van. Azóta Gallovich Viktort nem találják sehol. A hatnapos menyecske pedig szüleinél sir a szégyen miatt, a mi érte, hogy megszökött tőle az ura.

Bizonyára azután az elvált asszony után szökött, a kit szeretett s most a hatnapos menyecske hozományából élék valahol a szerelmesek világukat.

— (Talált szövet.) *Capf* kalauznak iskolába járó kis leánya egy setétkék szövetdarabot talált ma az utcán, mely vékony csomagoló papirban van s bizonyosan valami vásárló vesztette el. — Igazolt tulajdonosa a rendőrségnél átveheti.

Művészet, irodalom.

○ **Kikapós patikárius.** Francia szellemességgel, de egyszersmind a francia bohózatirók vakmerőségével is megalkotott darab *Gandillot* bohózata, mely tegnap igen szép közönséget vonzott a színházba a bemutató előadás alkalmából. A darabnak már megvolt a jó híre; hogy igen, de igen mulattató s mégis, ha jött is publikum az előadásra, ez nem volt oly nagy, mint a milyent a premieerek vonzani szoktak. A darab valóban igen mulattató; a helyzetkomikum kacagtató megnyilatkozása mellett van benne találó jellemkomikum is és főalakjától kezdve az utolsó epizódalagig megvan benne mindenkinek a feladata. Hogy azonban a sok helyen erősen, borsosan megnyilatkozó pikántéria mint hatott a mi közönségünkre, azt is konstatalhatjuk; bizony ezt visszautasította és az ily jeleneteknél elég hidegen viselkedett. *Fourageot*, a kikapós patikárius, *Andorffy* volt. Ismét egyikét nyújtotta minden túlzástól ment, szellemes és diszkrét alakításainak. Finom volt, mint egy parisi világfihoz illik; de kacagtató is, mint illik a gondtalan, csak a mulatságokra gondoló emberhez. A darab indító rugója az,

hogy *Fourageot*nak egy vidéki nevelőintézetben nevelt leányát, *Paulet*tet (*Szohner* Olga) a nevelőintézet tulajdonosnője haza akarja küldeni, mert azt veszi észre, hogy *Paulette* nagyon is felvilágosult. Persze, ez azért tünik fel neki, mert ismeri az apjának kikapós természetét; különben a kis *Paulette* a mit tud, azt mind a — nevelőintézetben tanulta. *Fourageot* tehát nem tud más mentő eszközt, mint hogy férjhez adja a leányát. Miközben szolid férjéről gondoskodik, titkárjával (*Bihari*) összekoccanása történik egyik szeretője miatt és a titkárrol kitünik, hogy az nem szereti az asszonyokat. Ilyen jámbor, hidegvérű férjet keres a patikus a leányának és megteszi titkárját férjfelöltnek. A darab három felvonása aztán azon fordul meg, hogy a titkárba belebolondul egy vidéki patikusné, a vidéki patikus nagy don *Juant* és jó mulatós cimborát sejt benne, sőt egy falusi cseléd is az ő révén akar szerencsét csinálni Párisban. Ezek sorra látogatják a titkárt, aki a lakást rendezni felesége számára s itt a kacagtatóbbnál kacagtatóbb helyzetek állnak elő. *Ferdinánd* a titkár, áltatja leendő apósát, a meddig csak lehet, de mikor az a vidéki patikust, a feleségét és a falusi leányt is magához invitálja, hogy *Ferdinánd* legénybucuját családi körben megünnepeljék, kiderül minden s *Fourageot* azt hiszi, hogy az ő veje még nagyobb don *Juan*, mint — ő. Ki is tenné a szürét, de *Paulette*, a felvilágosult *Paulette* nem engedi s így a fiatalok egymáséi lesznek, *Fourageot* pedig elszólitja *Amandine*je és az esküvő helyett ő hozzá siet, azzal a megjegyzéssel, hogy milyen jót fognak majd a — vejével együtt lumpolgatni.

*Andorffy*n kívül az előadók közt legnagyobb sikere volt *Bognárnak*, a ki a vidéki patikust kacagtatóan adta. *Bihari* igen jó volt a naiv titkár szerepében; *Szohner* Olga igen

kedves a felvilágosult nevelőintézetbeli lányka alakításában. *Andorffyné* ügyes színésznőnek bizonyult, mint a vidéki patikáriusné személyesítője; jók voltak *Benkő* Jolán és *Hevesi*, *Érdélyi* és *Láng* Lajos is. *Kovács* Mariska hódítóan sikkes volt *Amandine* szerepében s nála feltűnő temperamentummal játszott. *Borbély* igen jól adott egy parisi uracsot. *Körösi* Juci kezében volt a falusi cselédleány alakítása; szép is volt, csinos is volt, de nagyon erősen színezte ki a játékát. Már pedig a darabban ez a kis fruska mond legborsosabb dolgokat, s óvakodni kell személyesítőjének, hogy ne legyen belőle botránykő. Már pedig az ő alakítása csaknem átlépte azt a határt, a mely ettől elválaszt. Reméljük, hogy a darab megisméltésein több mérsékletet és diszkréciót önt játékába.

A közönség sokat tapsolt a szereplőknek; sokat kacagott a darabnak s az még többször fog jó házat összehozni. (→)

○ **Színházi hírek.** *Andorffynak*, a helyi színtársulat kedvelt komikusának jubileuma február hó 8-án lesz, mely alkalommal előreláthatólag ovációkban fog részesülni, úgy pályatársai, mint a közönség részéről. — *Perényi*, a társulat tenoristája még mindig rekedt s így a műsort csak csütörtökig tudta megállapítani az igazgató. A héten vendégszerepelni fog kedden a »Nebántsvirág«-ban, szerdán este a »Nani«-ban az aradi színtársulat énekesnője, *Gergely* Gizella.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ jövő heti műsora :

Vasárnap, január 30-án délután 3 órakor »*Ali Baba*« tündérvjáték énekekkel; este fél 8 órakor »*Kék asszony*« operette.
Hétfőn, január 31-én »*Coulisset ur*« vigjáték.

— Biztosított, hogy már sokkal jobban van.

És hogyan érzed magad te?

— Jól.

— Napról-napra sápadtabbnak látlak; nem volna jó *Rendona* tanácsát kikérni?

— Mire való lenne? Hiszen semmi bajom — felelt kurtán.

— Szükséged van az üdülésre . . . ha kívánod falura megyünk . . . talán *Tremestieribe* — sietett a tanácsossal.

— Ahogy akarsz.

— Én csak azt akarom, ami neked jól esik.

— Ugy látszik, te is gyöngélsz — mondta most habozva *Erminia*. Ha kívánod, akkor utazzunk . . .

A tekintetük összekapcsolódott, de *Giorgio* nem állta ki a szemének panaszos pillantását.

— Ami engem illet — mondta — erősen rejtgetve elérzékenyülését, nekem mindegy. Reszélj *Rendonával* s amit ő jónak lát, azt megteszük.

Giorgio egyenesen a dolgozószobájába ment s fontos üzleti dolgok ürügye alatt bezárkózott mindenki elől.

Este meglátogatta *Erminiát* *Ruscaglia* asszony.

— Tudod mi az ujság? — kiáltotta már az ajtónál. *Carló* parancsot kapott, hogy három napon belül utazzék el és a *Génuában* horgonyzó hajójára szálljon, amely *Argentiniába*, *Paraguayba* vagy tudja az ördög, hova is készül, ahol lebunkózzák egymást az emberek, mintha veszett kutyák volnának, ha pedig ép bőrrel menekülnek, akkor a sárga láztól hullanak el, mint őszszel a legyek.

— Már sürgönyöztem *Giarreba* — felelte *Rendona*, de a kastély másfélórányira fekszik a községtől. Talán jobb volna lovas futárt hozzá küldeni. *Guisepe* elmehetne.

— Majd magam lovagolok hozzá — vágott közbe *Carlo*. Gyorsabb leszek bárkinél.

Giorgio kora reggel jött haza. Aggódás fogta el, mikor a nyitott ajtókat és a sürgő-forgó cselédséget meglátta. A felesége rábámult, azután rábukott az ágyra.

E naptól kezdve megmagyarázhatatlan okból elhidegült egymástól a férj és feleség. Mikor már javulás állott be *Erminia* és gyermeke állapotában. *Rendona* azt tanácsolta, hogy költözködjék az egész család *Giarreba*, de *Giorgio* hallani sem akart erről.

Ací Realeba nem ment ki többé. Néhányszor ugyan kiment a pályaudvarra, de a vonatra nem mert felülni; visszafordult. Nem volt bátorsága hozzá, hogy *Natát* viszontlássa, — félt tőle. Ha *Rendona* róla beszélt, nyugtalanul hallgatta, de nem szólt közbe. Egy napon az előszobában várakozott reám.

— Hogy van? — kérdezte, minden bevezetés nélkül.

— Mint rendesen; se jobban, se rosszabbul.

— Találkoztál vele?

— Nem . . .

— Nincs semmi ujság a fürdőhotelben?

— Semmi; éppen semmi.

— Köszönöm — mondta megkönnyebülve.

A női lélek csodálatos finomságával mindent megsejtett *Erminia*. *Giorgio* barátai különben is kedves költelességüknek tartották, hogy egyetmást elaruljanak a

Kedden, február 1-én »Nebántsvirág« operette, Gergely Gizella vendégfellépte.

Szerdán, február 2-án délután 3 órakor »Tékozló« látványosság; este Gergely Gizella vendégfelléptével »Náni« népszinmű.

Csütörtökön, február 3-án »Ferreo« színmű.

Törvénykezés.

§ Amerikába szökött a büntetés elől.

Schwarzenberg József gondolt egyszer merészet és nagyot s 1896 év egyik éjszakáján egy ponyvával fedett kocsiban utnak indulva, bejárt három falut és felpakolta az ott összeszedhető összes libákat. Utközben azonban a gyékény valamiképen lemaradt a kocsiról, s a libák, melyek valamikor gágogásukkal megmentették a Capitoliumot, most a kiszabadulásuk feletti örömszajjal elárulták *Schwarzenberg*-et. A törvényszék előtt annak idején azzal védekezett a végtárgyaláson, hogy ő a libákat egy bugyorba kötve találta éjnek idején a kocsit melletti árokban, a mit azonban nem hittek el neki, ellenben a bizonyítékok alapján s mert már lopás miatt büntetve volt, 4 évi fegyházra olvasott rá a törvényszék. Ez nagyon siralmas jövőnek tűnt fel *Schwarzenberg* előtt, ki a végtárgyaláson már mint tényleges szolgálatban álló katona jelent meg. A katonai élet gyönyörűségeit is megunta s egyszer csak kapta magát s megszökött a katonaságtól, meg a büntetés elől, úgy hogy tegnap is csak távollétében hirdethették ki a leérkezett, jóvá-

hagyott ítéletet, s most körözését fogják elrendelni, amely azonban aligha fog eredményre vezetni, mert minden valószínűség szerint már Amerikában van, mivel mint katonaszökevényt is hiába nyomozták annak idejében.

§ A ki bujkál az ítélethirdetés elől.

Köszler Jakab pár év előtt vagyonos ember hírében állott Pécsen. Volt virágzó lisztkereskedése, péküzlete s nagy összegek forogtak a kezén. Nagy meglepetést okozott 1896-ban az ellene kért csőd s a vizsgálat a körülbelül 120000 frtot kitevő passivák mellett a csalárd bukást is konstata. A pécsi törvényszék 3 évi fegyházra szabott ki rá, ezt a kir. tábla leszállította, mit a kuria is megerősített. Az ítélet kihirdetésére már többször volt határidő kitűzve és arra az elítélt megidézve, azonban ő valószínűleg tudta, hogy nem kellemes hírt fog hallani és hol azt jelentette dr. *Jobst* László védőügyvéd által, hogy beteg, hol pedig azt, hogy az idézés nem kézbesíthető, a mennyiben csakugyan el is költözött Pécsről Budapestre. Tegnap azonban már megjelent a törvényszék előtt, mert bizonyosan belátta, hogy nem jó lesz tovább packázni a bírósággal és meghallgatta az ítélet kihirdetését, minek megtörténte után az ügyészesség vette pártfogásába.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 29-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az ülés elején a belügyminiszteri tárcának a

főispánokra vonatkozó tétéle folytatólagos tárgyalásánál *Molnár* János ismét szóba hozta *Szalavszky* Gyula nyitrai főispán ügyét, a mely a tegnapi ülésen olyan nagy port vert fel. *Molnár* az ügy tisztázását kérte. Becsület dolga, hogy az ügy tisztáztassék.

Jurics Mihály szólott elsőnek az ügyhöz a ki után *Percel* Dezső belügyminiszter védelmezte *Szalavszky*-t. Kifejté, hogy tegnap már nyilatkozott. Felolvasta *Szalavszky*-nak a kérdéses cikk megjelenése után hozzá intézett levelét, melyben a cikk minden mondatát alávaló kohólmánynak mondja. *Rakovszky*-nak tegnapi hasonlatára ő is felelhetne hasonlattal a római senatus történetéből.

Rakovszky felugorva kiáltja: — Talán ezzel: quousque tandem abutere?! Nohát felelem: amig csak birom, zárt ülést kérek.

S ezzel benyújtja a 10 aláírással ellátott kérvényt.

Láng Lajos elrendeli a zárt ülést.

A zárt ülésben *Rakovszky* István újból előadta *Szalavszky* főispán viselt dolgait. Követeli, hogy tisztázzák az ügyet, mert ő minden alkalmat megragad *Szalavszky* támadására, válaszul a stomfai választásra. A köztisztviselő becsületéhez mindenkinek van köze. Nem tagadja, hogy *Szalavszky* irányában bosszu vezérli; bosszu Stomfáért, a hol *Szalavszky* a huszárságot a választók ellen rohamra parancsolta és a szomjas választók vizes dézsáit felrugatta. Mért nem mer *Szalavszky* a vádak miatt sajtópert indítani? A mit mond, az nem rágalmazás.

Egy hang közbeszólt:

— Rágalmazás biz az!

Rakovszky dühösen kérdé:

— Ki volt az?!

— Én, felelte *Molnár* Béla.

— Jól van, felelte *Rakovszky* és folytatta beszédét.

ferje fiatalkori kalandjaiból és *Giorgio* sokkal becsülete-sebb volt, minthogy eltudta volna teljesen titkolni a szenvedéseit. *Erminia* megrémült. Olyan elhagyatottnak érezte magát, mint az egészen árva, akinek senkije sincsen.

Azon éj óta, amelyen *Erminia* annyit szenvedett, amennyit csak egy erős asszony szív bír el, meleg, őszinte barátságot, egyre erősödő hálát érzett *Carlo* bátyja iránt, aki a szomorúság óráit megosztotta vele. És *Carlo* sem volt már a régi vidám, gondtalan fiú. Nem beszélt az elutazásáról, de annál többet gondolt a fájdalmas bucsu gyors közelgésére.

— Mikor látlak ismét? — kérdezte tőle *Erminia*, mikor az utikészülődésről beszéltek.

— Ki tudja? Talán két, három év múlva.

Erminia szíve elszorult arra a gondolatra, hogy talán többé sohasem fogja viszontlátni *Carlo*-t.

— De legalább mint ellentengernagy jössz vissza? — évődött vele és nevetett, hogy föl ne sikoltson fájdalomában.

TIZENNEGYEDIK FEJEZET.

Giorgio most már egészen más szemmel nézte a feleségét, mint annakelőtte. Mindennap új szépséget fedezett fel rajta, mindennap valami más és más, mondhatnám szüszies inger vonta erősebben és erősebben *Erminia*-hoz. Szerelmes volt a gyöngéd tekintetébe, a hangjába, a nemes szívébe, amely — úgy érezte — éppen olyan viharos szenvedéseknek volt a temetője, mint az övé.

Csodálatos, hogy ez az ember most ugyanazon emésztő szenvedéllyel lángolt a feleségéért, mint hajdanában azért a másikért, a ki már a romlás széléig hurcolta.

Ilyen érzelmek között készült *Giorgio* *Erminia*-t felkeresni, mikor az előszobában *Carlo*-val találkozott, a ki zavarodottan akarta kikerülni. A feleségének még nem száradt fel a köny szemében, mikor *Giorgio* a szobájába toppant.

Kibeszélhetetlenül sokat szenvedett *Giorgio* azon félóra alatt, melyet *Erminia* mellett töltött. Az ő felesége rejtegeti előtte könyeit, az ő felesége elzárja előtte a szívet, a melyhez immár nem volt jussa.

— Mit mondott az orvos, hogy van a kis fiunk? — kérdezte, csak hogy valamit mondjon.

Percel Dezső belügyminiszter, majd Vissontai Soma szoltak az ügyhöz, kik után Gajary Ödön élesen kikelt Rakovszky ellen, a ki ingerülten felelt, a jobb oldal nagy zaja között.

Percel Dezső védelmébe vette ismét Szalavszkyt. Abszurdum az, hogy Szalavszky mindenért sajtópert indítson. Ez sok pénzbe kerül. Egy cikkért, a melyben Affendakisról van szó, ugy is indított. Tegnap már mondta, hogy Szalavszky méltó a főispáni székre, sőt a felhozott esetek óta többször alispánná választották és belügyminiszteri államtitkár is volt.

Gajári szerint Rakovszky maga is bevallja, hogy boszu vezérli. Sőt óvatosan zárt ülést kér.

Rakovszky ingerülten feleli: Most már neki se kell zárt ülés, de minden alkalmat megragad Szalavszky támadására.

Nagy zajban nyitotta meg Láng Lajos elnök újra a nyílt ülést. A művészetek tételét vették ekkor tárgyalás alá.

Ülés végén Meltzl Oszkár, a nagyszombati első kerület képviselője, interpellált a nagyszombati tanárok és vasuti hivatalnokok név-magyarosítási ügyében.

Kiss Albert a bagoméri lázadás alkalmából egy községi jegyző visszaélése miatt interpellált végül s az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

Sikkasztás mindenfelé. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az esti ujság jelenti, hogy az erdélyi kincstári erdőkezelőségénél 100.000 forintos sikkasztásnak jöttek nyomára. Darányi földművelésügyi miniszternek jelentést tettek az esetről s ő az ügy megvizsgálására egy biztost küldött ki.

Egy irodalmi maecenás hirtelen halála. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mészáros Károly nyugalmazott törzsorvos, többszörös milliomos, ki igen sokszor tűzött ki pályadíjakat, legutóbb a Nemzeti színház pályázatára, ma reggel 9 órakor szívszélhűdés következtében meghalt 51 éves korában. Halála nagy veszteség az irodalomra, melynek áldozatkész pártfogója volt. Temetése hétfőn lesz.

Szalavszky-Rakovszky-affér. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai képviselőházi ülés alatt Szalavszky Gyula főispán elküldte segédeit, Pulszky Gusztávot és Tallián Bélát, Rakovszky képviselőhöz, hogy magyarázatot kérjenek tőle.

Szerkesztői üzenet.

x+y. Egyelőre még nem nyilatkozhatunk. B. kéziratát csak nagyritkán láttuk s vannak mások is, kik megelőzték a sorrendben.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1898. évi január hó 29. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számíttatnak.
Buza uj 12.—12.80; kétszeres uj 9.60—9.80; rozs uj 8.70—9.—; árpa őszi —.—.—; tavaszi —.—.—; uj —.—.—; zab tavaszi 6.—6.20; búkköny —.—.—; kukorica uj 5.30—5.50; kukorica ó —.—.—. széna 1.30—1.50; szalma 1.—1.20

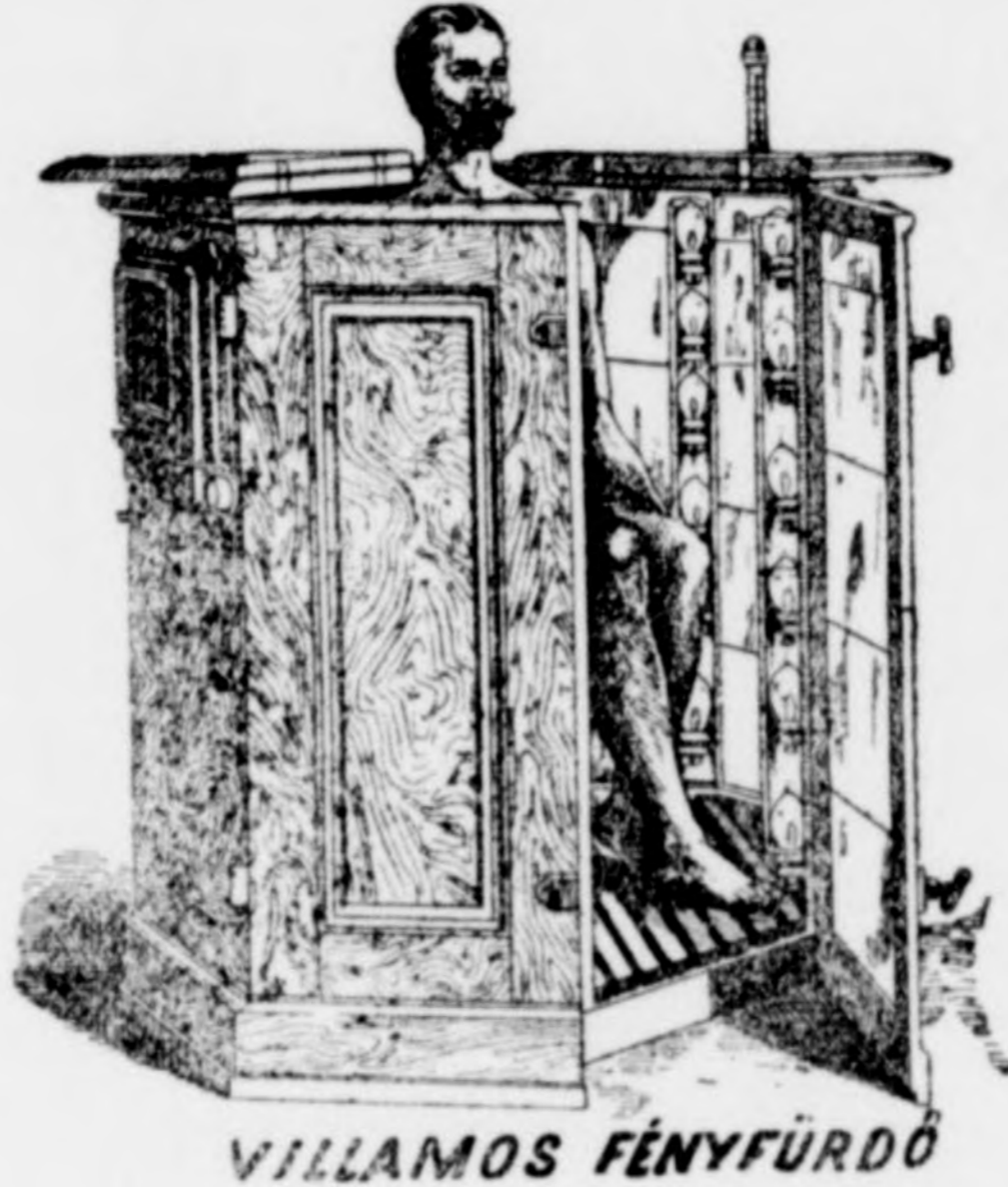
Kínálat: gyenge, mintegy 300 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER
Linimentum Capsici compos.

Ezen hirneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik küszvényénél, csúznál, tag-szaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznel Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter czéggjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók. RUDOLSTADT (Thüringia).

vilamos vízfürdő kitűnő hatásuak, női bajok, migrán és valamennyi ideggyengeségből eredő betegség ellen. Légzőszék alkalmazása, sűrített és ritkított levegő beszívása megbecsülhetetlen asztma és tüdőcsucshurut ellen. Reflektált villamosfény biztosan gyógyítja a fekélyeket. Ezeket még kiegészítik: Thure Brande-féle masszáz, Kneip-kúra, gőzölések, pontos diétamegyszabás, svédgimnasztika stb.

„A Természetes Gyógymód Kézikönyve.“ Irta Dr. Palócz Ignác.
Megbecsülhetetlen tanácsadó mindenkinek az egészség megővésére és a betegségek megszüntetésére. A ki ezen könyvet elolvassa, önmagának és családjának házi orvosa lehet. Kapható és megrendelhető a szerzőnél. Budapest, Várház-körút 7. sz. I. em. — Ára 3 korona.
Winternitz tanár tapasztalatai szerint legbiztosabb soványító kúra a villamos fényfürdővel érhető el, amely Magyarországon csak egyedül nálam van teljesen berendezve.

Levelekre válaszolok.

1522. szám.
1898.

Pályázati hirdetés.

Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 1897. évi 54/9362 és 205/19498 számú határozatai alapján pályázatot hirdetek a legközelebbi rendes közgyűlésen választás útján betöltendő következő tisztviselői illetőleg segéd és kezelő személyzeti állásokra, u. is;

- Az üresedésben levő
- I. aljegyzői állásra évi fizetés . . . . . 1000 ft.
  - a pénztári ellenőri állásra évi fizetés . . . . . 1100 ft.
  - az ügykezelési nyilvántartói állásra évi fizetés . . . . . 600 ft.
- Továbbá a netáni előléptetés folytán megüresedendő
- II-od aljegyzői állásra évi fizetés . . . . . 800 ft.
  - Rendőrkapitányi fogalmazói állásra . . . . . 700 ft.
  - II-od osztályu irnoki „ . . . . . 400 ft.

Felhivatnak az ezen állásokra pályázni óhajtok, hogy az 1883. évi I. t. c. 3-ik illetőleg 18-ik avagy 19-ik §-ában előirt minősítetséget igazoló okmányokkal kellően felszerelt kérvényeiket legkésőbb folyó évi február hó 18-ig Pécs szab. kir. város főispánjához címezve és pedig közszolgálatban állók hivatali felsőbbségük útján, a közszolgálatban nem állók pedig közvetlenül hozzám nyujtsák be.

Megjegyeztetik, hogy a pénztári ellenőr évi fizetésének kétszeresét tartozik biztosíték fejében letenni.

Pécsett 1898. január 19-én

Majorossy Imre s. k.
polgármester.

A „SANTAL EGGER“

kiváló gyógyerejű készítmény. Feleslegessé teszi a Copaiát és Cubebárt. Felülmúlja pontos és biztos hatásban cső, hólyag és vesebántalmaknál a külföldi gyártmányok legjobbját. A Hamamelis Injecciónal egyetemben használva a legmakacsabb folyást megszünteti. 1 üveg (40 darab) ára 1 frt 50 kr., a pénz előleges beküldése mellett póstán bérmentve 1 frt 70 kr., 2 üveg 3 frt 20 kr., 2 üveg Injección és 1 üveg Santal Egger bérmentve 3 frt 25 kr. Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Budapest. VI., Váci-körút 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zsiga László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

Budapesten

uj, 15 évig adómentes három emeletes sarok-

a Lipótvárosban, kitűnő fekvéssel, élénk üzleti vidék, a lakások parquettákkal kárpitozott falakkal, fürdőszobával stb. kiállítva 280 □-öl 9%-nyi tiszta jövedelemre 200,000 frtért, rajta levő bankteher 85.000 frt, továbbá új 3 emeletes bérház VII. kerületben, 280 □ öl 10%-nyi tiszta jövedelem 130,000 frtért előadó esetleg földbirtokra vagy itteni vagy környékbeli házra elcserélendő. Bővebbet **Löwy Emil**-nél, Budapest, VI., Teréz-körút 28. I. emelet 14. (Levelekre rögtön válaszolok.)

Meghívó!

A pécsi vendéglősök szódavizgyár-szövetkezetének tagjai a Pécsen, 1898. évi február hó 10-én délután 2 órakor

a „Vigadó“ épületben tartandó III-ik évi rendes közgyűlésére

ezennel tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. A igazgatóság évi jelentése.
2. A felügyelőbizottság évi jelentése.
3. Az igazgatóságnak és felügyelőbizottságnak leendő felmentvény megadása feletti határozat hozatal.
4. Az igazgatóság és felügyelőbizottság leköszönése.
5. Új igazgatósági tagok megválasztása.
6. A törzsjegyek után esedékes osztalék hányadának végleges meghatározása.
8. Frank József tag kizárása.
9. A bejelentett indítványok tárgyalása.

Megjegyeztetik, hogy az indítványok az alapszabályok 29. §-a szerint 15 nappal előbb az igazgatóságnál bejelentendők és hogy a közgyűlésen csak az vehet részt, a ki törzs-jegyét a közgyűlés megújítása előtt Ullmann M. K. cégnél letette, és az erről szóló igazolványt belépése alkalmával felmutatja.

Kelt Pécsen, 1898. január hó 22-én

Dr. Flóris Endre
szövetkezeti ügyész.

Dollinger András
szövetkezeti elnök.

D' WÄGNER ÉS TÁRSAI
EGYESÜLT GYÁRAK
MINT BETÉTI TÁRSASÁG.

BUDAPEST
IX. TINODY-UTCA 3
(a Széllal malom mögött.)

SZIKVIZGYÁRAK
BERENDEZÉSE ÉS ELLÁTÁSA.

SÖR ÉS BORKIMÉRŐ
KÉSZÜLEKEK.

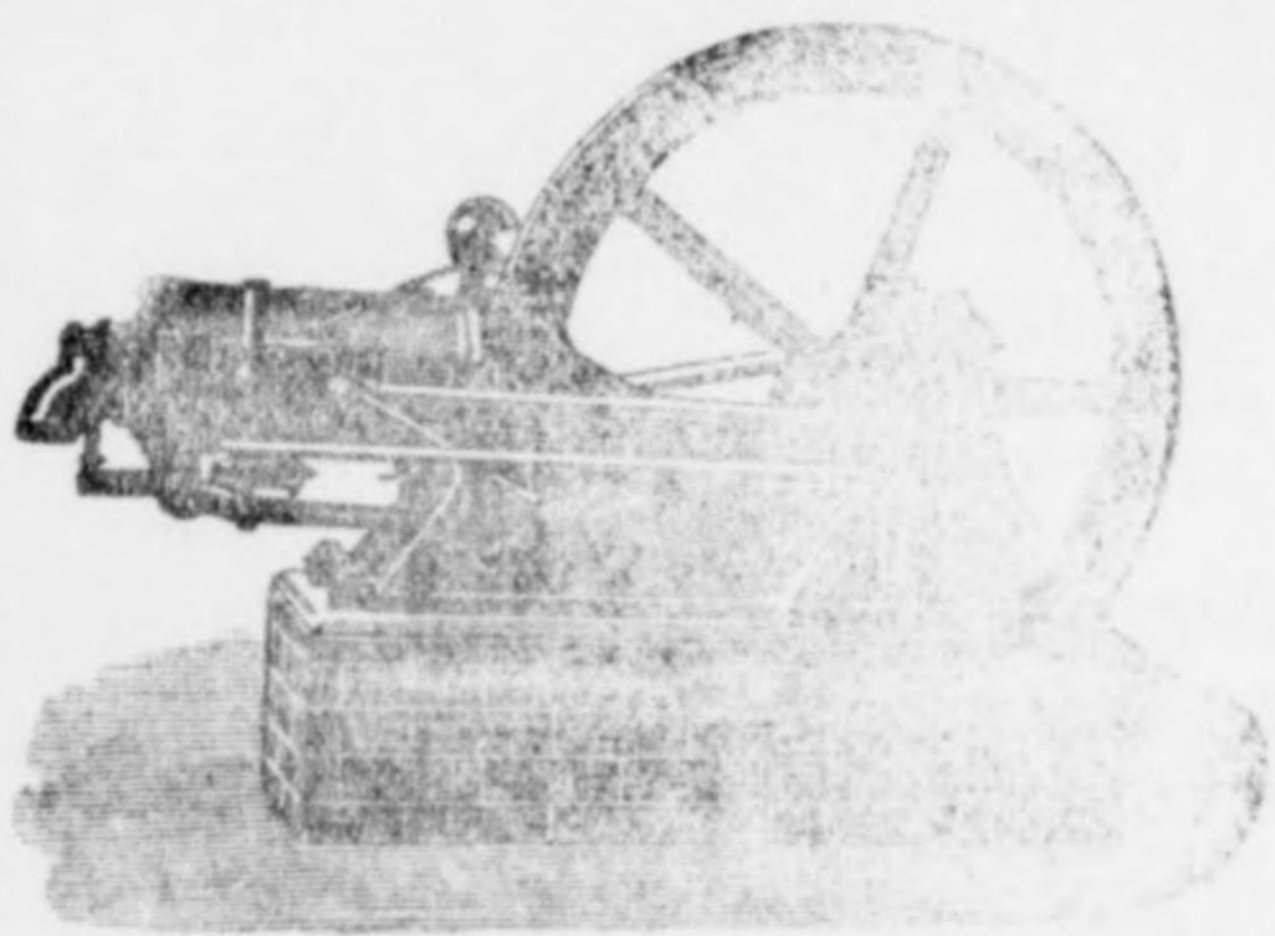
FÉMÖNTÖDE
ELEKTRO-GALVANIKUS
FÉMLEMEZELÉSI
INTÉZET.

FOLYÉKONY SZENSÁV-
KÉPES ÁRJEJYZÉK INGYEN ÉS BÉRMENTESEN

tor. véd. Szikvizgép
99% ön és lörv. betétisifon

TORONTÁLI HELYI ÉRDEKŰ VASUTAK gépgyári osztálya

— Nagy-Becskek —

Főképviseletek és raktárak:

Különleges gyártmányok:

Gáz-petroleum-benzin motorok és
benzin locomobilek.

Modern berendezésű vas és fémöntöde.

A gépészeti szakmába vágó mindennemű
javítások szakszerű és jutányos kivitele

Budapest, V. Kálmán-utca 16. sz.
Kolozsvár, Szentlélek-utca 4. sz.
a hol motoraink üzemben is megtekinthetők.

665. szám.

1898.

PÁLYAZATI HIRDETMÉNY.

Pécs szab. kir. város törvényhatóságánál üresedésbe jött s 1300 frt rendes fizetéssel, ez idő szerint 130 frt drágasági pótlékkal és a szabályszerű napidijakkal javadalmazott

egyik osztálymérnöki állásra

ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állásra jelentkezőtől az 1883. évi I-só törvénycikkben előirt követelményeken felül megkívánatik a magas építészetben az elméleti és gyakorlati képzettség kimutatása.

Felhívotnak tehát ezen állást elnyerni óhajtók, hogy ez iránti kérvényüket a megkívánt képzettség, magyar állampolgárság, erkölcsi magaviselet és eddigi alkalmaztatásuk beigazolása mellett f. évi február hó 20-ig dr. báró Fejérváry Imre főispán ur Ö méltóságához címezve és pedig a közszolgálatban állók hivatali felsőbbségük útján, a közszolgálatban nem állók pedig közvetlenül hozzám nyujtsák be.

Pécsen, 1898. évi január hó 18-án

Majorossy Imre
polgármester.